

Campmany

written by Cabassers.org | 31/03/2022

Campmany és un dels deu municipis catalans que encara avui mantenen com a forma oficial del seu topònim una deturpació prenortativa, en el seu cas Capmany. Tant l'Oficina d'Onomàstica de l'Institut d'Estudis Catalans com l'Onomasticon Cataloniae de Joan Coromines coincideixen a assenyalar que l'ètim del mot és el llatí *Campo Magno*, és a dir, camp gran. El *Nomenclàtor oficial de la toponímia major de Catalunya*, tot i que fa constar la deturpació "Capmany" perquè és, il·legalment, la grafia oficial del topònim, apunta que la forma *Campo Magno* apareix ja al segle XII, i [ressalta](#) que "la grafia oficial, *Capmany*, 'cap gros', és lingüísticament inapropiada". Per una altra banda, Joan Coromines recull les formes *Campo magno* el 1186 i el 1246. Documenta la vacil·lació Campmany – Capmany per al nom de lloc el 1278. Afegeix que a causa de la grafia catalana, fruit de la vacil·lació del 1278, s'originà la falsa etimologia curialesca "*Capite magno*" (cap gros) en un document del 1362, i acaba la seva nota afirmant que "és lamentable que les autoritats locals de Campmany hagin restablert l'absurda grafia Capmany, i es resisteixin rebecament a la bona, adoptada oficialment des de 1933" ([OnCat, Vol. III, 224](#)). Efectivament, la "Llista dels noms dels Municipis de Catalunya" del 1933 fixa la grafia Campmany (p. 12), i així s'oficialitzà al BOGC, n. 119, 14/11/1933, p. 991.

Abans de la normativització del 1933, el topònim fou fixat com Capmany (Capmani a l'índex) al II volum, pàg. 364 del [Nomenclátor que comprende las poblaciones, grupos, edificios, viviendas, albergues, etc., de las cuarenta y nueve provincias de España : dispuesto por riguroso orden alfabético entre las provincias, partidos judiciales, ayuntamientos, y entidades de poblacion](#), publicat el 1867. Però aquesta fixació la duqué a terme una institució castellana en un moment en què la llengua catalana no estava ni tan sols normativitzada (cosa que passaria el 1913).

El 1995 els Quaderns de la Revista de Girona, [núm, 61](#), dedicà el monogràfic a "Capmany", escrit amb la grafia oficial i no la normativa al títol. L'obra d'A. Egea i M. Roig dedica un breu apartat, a les pàgines 82 i 83, titulat "Capmany o Campmany", on repassa de forma força neutral el procés que portà a l'oficialització de la deturpació el 1984. Resumeix el problema així:

El 1918 el mestre Gregori Artizà defensava al llibre *Notícies històriques del territori i poble de Capmany* la grafia "Capmany", prenent una anècdota com un tot, i basant-se en l'etimologia curialesca del 1278 "Capite Magno", provocada per la vacil·lació catalana Capmany per Campmany. D'això l'home en fa mitologia i especula sobre tres vil·les romanes, la més gran de les quals seria el "cap gran". Són disbarats sense cap classe de fonament, que tanmateix provocaren una queixa del batlle del municipi el 1933, quan la Generalitat fixà la forma Campmany per al topònim, amb l'argument que "s'ha vingut usant dit nom [Capmany] des de temps inmemorial".

La parròquia, en canvi, utilitza la forma Campmany (si bé deturpada en Campmañ pel procés de castellanització) des del 1795. El 1981, un estudi de M. Josepa Arnall no deixava cap espai al dubte: "del llatí *campus magnus*, camp gran", on exposa la deformació Capmany – Capite Magno a partir del 1278.

El 1981 un estudi heràldic d'Armand de Fluvià, encarregat per

l'ajuntament, acontenta el consistori tot indicant que “les referències històriques al poble de Capmany” són una llarga llista de Campmany.

La reacció de l'Ajuntament a l'oficialització de la forma “Campmany per part de la Generalitat el [1983](#) fou un “això sempre ha sigut així” de manual, en defensa de la forma deformatada “Capmany”, i la Generalitat cedí finalment a la ignorància, com en altres casos, i permeté oficialitzar la forma Capmany el [1984](#).

El criteri que se solia seguir la dècada de 1980 per a cedir a la voluntat arbitrària dels ajuntaments era considerar que el topònim pertanyia als veïns dels llocs, representats per aquells consistoris. Tanmateix, un topònim pertany a tota la comunitat lingüística, i per tant s'ha d'escriure segons l'etimologia i les normes de l'idioma, i no segons la voluntat arbitrària de ningú. A banda, és clar, que aquest afer actualment està legislat, i [la norma obliga](#) a oficialitzar les formes correctes d'acord amb l'autoritat lingüística del país, que és l'Institut d'Estudis Catalans. És per això que la forma “Capmany” és oficial de manera il·legal, per contradir l'article 18.1 de la Llei 1/1998, i cal restaurar la forma Campmany immediatament.

Articles relacionats:

- [Anàlisi de la resposta de l'Ajuntament de Capmany al Senat](#)
- [El Senat demana als ajuntaments dels municipis amb topònims franquistes que compleixin la Llei de Memòria Democràtica](#)
- [Per llei atàvica, capmanyenc de Capmany](#)
- [Topònims franquistes](#)